

ECLI:NL:CRVB:2004:AR5687

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	26-10-2004
Datum publicatie	16-11-2004
Zaaknummer	02/6172 WAO
Rechtsgebieden	Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Weigering WAO-uitkering; duiden van functies volgens de methode van stap 2 van het BUS.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

02/6172 WAO

U I T S P R A A K

in het geding tussen:

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, appelland,

en

[gedaagde], wonende te [woonplaats], gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Met ingang van 1 januari 2002 is de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen in werking getreden. Ingevolge de Invoeringswet Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen treedt in dit geding de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) in de plaats van het Landelijk instituut sociale verzekeringen (Lisv). In deze uitspraak wordt onder appelland tevens verstaan het Lisv.

Bij besluit van 14 maart 2000 heeft appelland geweigerd aan gedaagde een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) toe te kennen, onder overweging dat gedaagde in aansluiting op de wettelijke wachttijd van 52 weken met ingang van 15 november 1999 minder dan 15% arbeidsongeschikt was.

Appelland heeft naar aanleiding van het tegen evenvermeld besluit door mr. P.J.M. Fens, advocaat te Hoorn, namens gedaagde gemaakte bezwaar dit besluit bij zijn besluit van 28 mei 2001 in zoverre herroepen dat de arbeidsongeschiktheidsklasse van gedaagde met ingang van 15 november 1999 is vastgesteld op 15 tot 25%.

De rechtbank Alkmaar heeft het namens gedaagde ingestelde beroep tegen het besluit van 28 mei 2001 (hierna: het bestreden besluit) bij uitspraak van 30 oktober 2002, reg. nr.: 01/1278 WAO, gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd, appelland opgedragen een nieuw besluit op bezwaar te nemen met inachtneming van hetgeen in haar uitspraak is overwogen en het verzoek om schadevergoeding van gedaagde afgewezen. De rechtbank heeft tevens beslissingen gegeven omtrent vergoeding aan gedaagde van het griffierecht en de proceskosten.

Appellant heeft op bij aanvullend beroepschrift aangegeven gronden tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld.

Gedaagde heeft van verweer gediend.

Het geding is behandeld ter zitting van de Raad op 14 september 2004, waar namens appellant is verschenen

mr. M.H. Beersma, werkzaam bij het Uvw, terwijl gedaagde in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde

mr. P.J.M. Fens.

II. MOTIVERING

Gedaagde was werkzaam als medewerkster bediening gedurende 30 uur per week toen zij zich op 16 november 1998 ziek meldde wegens diverse klachten. Bij het verzekeringsgeneeskundig onderzoek in de bezwaarprocedure is het in de primaire fase van de besluitvorming voor gedaagde opgestelde belastbaarheidspatroon aangepast door toevoeging van een aantal psychische beperkingen. Dit heeft er toe geleid dat de bezwaarbeidsdeskundige H. Janssen blijkens het rapport van

27 april 2001 is overgegaan tot een nieuwe functieduiding, waarvoor hij functies behorende tot een viertal functie- bestandscodes (fb-code) heeft geselecteerd, te weten de in de primaire fase van de besluitvorming ook aan gedaagde voorgehouden fb-code 8538 (2 functies monteur, arbeidsplaatsen 3 onderscheidenlijk 14, uren omvang 30 respectievelijk

39 uur per week). Voorts heeft Janssen geselecteerd de fb-codes 7964 (2 functies stikster, arbeidsplaatsen 12 onderscheidenlijk 1, uren omvang 38 respectievelijk 14 uur per week), 9019 (2 functies productiemedewerker kunststof, arbeidsplaatsen 20 onderscheidenlijk 5, uren omvang 38 respectievelijk 30 uur per week en 9019 (4 functies coupeuse, arbeidsplaatsen 5 onderscheidenlijk 2, 1 en 3, uren omvang 37 respectievelijk 19, 19 en 38). Op basis van de fb-codes 8538, 7964 en 9019 berekende Janssen vervolgens een verlies aan verdienvermogen van 16,3%, hetgeen appellant leidde tot het nemen van het in rubriek I van deze uitspraak omschreven bestreden besluit.

De rechtbank heeft de medische grondslag van het bestreden besluit rechtens geaccordeerd en heeft vervolgens wat betreft de arbeidskundige grondslag vastgesteld dat appellant te werk is gegaan overeenkomstig zijn beleid, zoals vastgelegd in de bijlage bij het Besluit uurloonschatting 1999 (BUS). De rechtbank stelde vast dat binnen de fb-codes 8538 en 9019 voldoende arbeidsplaatsen kunnen worden geduid volgens stap 1 van het BUS, te weten per fb-code functies welke wat betreft uren omvang gelijk zijn aan of vallen binnen de bandbreedte van de maatmanfunctie, welke in dit geval 30 plus 4 uur per week is. De rechtbank kon zich echter niet verenigen met het duiden van arbeidsplaatsen binnen de fb-codes 7964 en 7965 volgens stap 2 van het BUS, te weten per fb-code functies met een uren omvang hoger dan evenbedoelde bandbreedte en minimaal 1 functie met een uren omvang lager dan die bandbreedte waardoor aannemelijk is dat binnen de fb-code ook functies voorkomen met een uren omvang die binnen de bandbreedte valt. Onder verwijzing naar de toelichting op het Schattingsbesluit WAO, WAZ en Wajong, waarin is aangegeven dat de in dat Besluit vastgelegde regels voor de berekening van de restverdien capaciteit meebrengen dat de te duiden functies wat betreft arbeidsomvang vergelijkbaar dienen te zijn met de maatmanfunctie en dat hantering van een bandbreedte het realiteitsgehalte van een schatting verhoogt, komt de rechtbank tot de slotsom dat bij toepassing van stap 2 van het BUS niet in redelijkheid kan worden gezegd dat er nog sprake is van enige realiteitswaarde. Om die reden dienen de fb-codes 7964 en 7965 buiten beschouwing te worden gelaten, zodat het bestreden besluit niet voldoet aan artikel 9 (bedoeld is artikel 3) van evengenoemd Schattingsbesluit.

De Raad stelt in de eerste plaats vast dat het hoger beroep van appellant alleen betrekking heeft op het duiden van functies volgens de methode van stap 2 van het BUS, dat gedaagde het oordeel van de rechtbank ter zake onderschrijft en dat de gemachtigde van gedaagde ter zitting heeft aangegeven te berusten in het oordeel van de rechtbank omtrent de medische grondslag van het bestreden besluit. De Raad zal zich bij zijn oordeelsvorming in dit geding derhalve beperken tot het punt van geschil, zoals dat blijkt uit het zojuist overwogene tussen partijen nog bestaat.

Met betrekking tot het duiden van functies met (mede) behulp van stap 2 van het BUS overweegt de Raad in de eerste plaats dat blijkt uit de stukken appellant na de nieuwe functieselectie in de bezwaarprocedure aan de schatting niet de tot de fb-code 7965 behorende functies ten grondslag heeft gelegd, zodat hetgeen van de zijde van gedaagde ter zitting met betrekking tot die fb-code is opgemerkt geen bespreking behoeft. De Raad overweegt voorts dat hij in twee uitspraken van

18 februari 2003, waarvan er één is gepubliceerd in USZ 2003,103 en de ander in RSV 2003,100 en waarnaar de gemachtigde van appellant ter zitting ook heeft verwezen, heeft geoordeeld dat het duiden van functies behorende tot een fb-code overeenkomstig stap 2 van het BUS niet in strijd met het betreffende Schattingsbesluit is. De Raad heeft dit oordeel geplaatst in het licht van zijn deeltijdjurisprudentie, welke onder meer is neergelegd in zijn uitspraak van 19 oktober 1999 (RSV 2000,2) en welke is gevormd voordat het Schattingsbesluit met ingang van 31 december 1997 werd gewijzigd. De Raad heeft voorts aangegeven dat, voor zover in dit geding van belang, die wijziging van het Schattingsbesluit noch de inwerkingtreding van het Schattingsbesluit WAO, WAZ en Wajong op 1 januari 1998 en evenmin het op 1 april 1999 ingevoerde beleid van gedaagde, zoals neergelegd in de bijlage bij het BUS, aanleiding vormt om die deeltijdjurisprudentie te herzien. Die deeltijdjurisprudentie kwam er, voor zover voor de deeltijdwerkende geen medisch aangewezen urenbeperking gold, op neer dat niet de eis wordt gesteld dat de voorgehouden functies in exact dezelfde omvang aanwijsbaar zijn als die waarin de maatgevende arbeid werd verricht en dat dient vast te staan dat elk van de voorgehouden voltijdse functies op de datum in geding in deeltijd konden worden verricht, waarbij het voldoende is dat die deeltijdvariant ten minste één arbeidsplaats vertegenwoordigt. De Raad wijst er voorts op dat de in USZ 2003, 103 gepubliceerde uitspraak wat betreft stap 2 van het BUS betrekking had op dezelfde fb-code 7964 als thans in geding.

Het vorenstaande leidt de Raad tot de slotsom dat het hoger beroep van appellant slaagt, dat de aangevallen uitspraak moet worden vernietigd en dat het inleidend beroep van gedaagde ongegrond moet worden verklaard.

Voor een veroordeling van een partij in de proceskosten van een andere partij ziet de Raad ten slotte geen aanleiding.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Vernietigt de aangevallen uitspraak;

Verklaart het inleidend beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.W. Schuttel als voorzitter en mr. C.W.J. Schoor en mr. M.C. Bruning als leden, in tegenwoordigheid van mr. J.E.M.J. Hetharie als griffier en uitgesproken in het openbaar op 26 oktober 2004.

(get.) J.E.M.J. Hetharie.

(get.) J.W. Schuttel.